

OVERWEGING RUIMTE MAKEN...

DATUM	21 juli 2019
VOORGANGER	Frans van Oosten
EERSTE LEZING	Genesis 18, 1-10a
EVANGELIE	Lucas 10, 38-42

Eerste lezing: *Genesis 18, 1-10a*

De Eeuwige verscheen opnieuw aan Abraham, bij de eiken van Mamre. Op het heetst van de dag zat Abraham in de ingang van zijn tent. Toen hij opkeek, zag hij even verderop plotseling drie mannen staan. Onmiddellijk snelde hij de tent uit, naar hen toe. Hij boog diep en zei: 'Heer, wees toch zo goed uw dienaar niet voorbij te gaan. Ik zal wat water voor u laten halen zodat u uw voeten kunt wassen, maak het u hier onder de boom intussen gemakkelijk. Ik zal u ook iets te eten brengen, zodat u weer op krachten kunt komen voordat u verdergaat. Daarvoor bent u immers bij uw dienaar langsgekomen?' Zij antwoordden: 'Wij nemen uw uitnodiging graag aan.' Abraham haastte zich naar de tent, naar Sara. 'Vlug,' zei hij, 'drie schepel fijn meel! Maak deeg en bak brood.' Daarna snelde hij naar de kudde, zocht een mooi kalf uit dat er mals uitzag, en gaf dat aan een knecht, die het onmiddellijk klaarmaakte. Hij haalde boter en melk, nam het gebraden kalf en zette alles aan zijn gasten voor. Terwijl zij aten, bleef hij bij hen staan onder de boom. 'Waar is Sara, uw vrouw?' vroegen zij hem. 'Daar, in de tent,' antwoordde hij. Toen zei een van hen: 'Ik kom over precies een jaar bij u terug en dan zal uw vrouw Sara een zoon hebben.'

Evangelie: *Lucas 10, 38-42*

Toen ze verder trokken ging Jezus een dorp in, waar hij gastvrij werd ontvangen door een vrouw die Marta heette. Haar zuster, Maria, ging aan de voeten van de Heer zitten en luisterde naar zijn woorden. Maar Marta werd helemaal in beslag genomen door de zorg voor haar gasten. Ze ging naar Jezus toe en zei: 'Heer, kan het u niet schelen dat mijn zuster mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen.' Jezus zei tegen haar: 'Marta, Marta, je bent zo bezorgd en je maakt je veel te druk. Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het beste deel gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen.'

Overweging

Lieve mensen, zusters en broeders.

Zondagmorgen, net terug uit de kerk. Je zit lekker op de bank met een kop koffie om straks te gaan lunchen en wat te wandelen. Mooi vooruitzicht. Dan gaat de bel. Je gluurft voorzichtig door het zijraam: er staat onverwacht bezoek.

Twijfel. Hoe reageer je?

Zijn de bezoekers welkom en nodig je ze uit voor de lunch? Doe je net of je de bel niet gehoord hebt? Of doe je open en ga je zeggen dat je helaas net weg moet.

De lezingen vandaag gaan over van het bezoek van onverwachte gasten. En hun invloed op het huishouden waar ze komen.

Er ontstaat onrust.

Bij Abraham en Sara wordt er van alles voor de gasten geregeld. Goed eten, koel water. De bezoekers krijgen onder de boom de beste plaats, eindelijk wat schaduw na een tocht door de woestijn. Dan wordt er naar Sara gevraagd en aan hen wordt een zoon toegezegd. Een zoon was in die tijd heel belangrijk, een zoon staat voor toekomst. Dan blijken de drie vreemdelingen één te zijn, de Eeuwige zelf.

Abraham maakte ruimte in zijn leven, hij heeft het beste gegeven van wat hij had. Zo kon de Eeuwige hem nabij komen, hem toekomst bieden.

In het evangelie komt Jezus bij Marta op bezoek. Samen met zijn leerlingen, minstens met z'n 13- en dus.

En dus moet Marta aan de bak, zij is de gastvrouw. Haar zus Maria is er ook en je zou verwachten dat die helpt. Dat zouden wij toch ook doen als er opeens zo'n groep binnenkomt?

Maar nee, Maria zit aan de voeten van Jezus, de plek van een leerling. Dat is best een opvallend prominente plek. Intiem ook en ze voelt zich er kennelijk thuis. Ze luistert naar Jezus. In de Griekse tekst staat daar logos, wat "woord" betekent.

Ze luistert naar het Woord.

Het woord van Jezus is meer dan gewoon een praatje. Zoals Johannes schrijft: In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Maar het Woord is mens geworden.

Dus als Maria daar zit gáát het ergens over, over de zin van ons leven, over de kern van ons bestaan. Over haar als mens.

En die Marta maar zorgen, ze loopt zich de benen onder haar lijf vandaan. Dat voelt toch een beetje oneerlijk en je zou zeggen dat ze zich daar terecht over beklagt.

Jezus zegt dan iets raadselachtigs: Maria heeft het beste deel gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen.

Hoezo? Welk deel dan? Wat is dan het andere deel als er dus meer delen zijn?

Het is ook wel raar want vorige week hoorden we over de barmhartige Samaritaan. Deze komt in actie en gaat zorgen. Jezus zegt dan: doe zoals hij. Nou, die Marta gaat aan de slag, gaat zorgen en dan is het weer niet goed. Wat wil Jezus nou eigenlijk.

We kunnen het verhaal van Marta en Maria ook lezen als een gelijkenis. Zoals Lukas in dit hoofdstuk steeds gelijkenissen opschrijft.

Stel, wij zijn zélf het huis waarin Marta, Maria en ook Jezus zich bevinden. Zij staan symbool voor wat er in ons innerlijk gebeurt.

Marta is de kant van ons die bezig is met handelen, met helpen, zorgen. Dingen doen in de buitenwereld. Dat zichtbare, tastbare, is gemakkelijk. We laten zien wat we doen, waar we goed in zijn.

Maria is het deel van ons dat contact zoekt met de bron. De diepere drijfveren die ons leven zin geven. De bron in onszelf wordt gevoed door het Woord, door Jezus.

Maar dan nog, waarom is luisteren het beste deel? We moesten toch juist in actie komen. Heel verwarrend.

Het beste geeft de suggestie van dat het andere deel minder goed is. Handelen is niet slecht hoor, maar luisteren beter.

Volgens mij gaat hier om het uitgangspunt. Wat is het vertrekpunt van waaruit je handelt? Is het goede doen een soort eigenbelang? Wil je gezien worden, erkenning krijgen?

Of maak je eerst ruimte in je hart om zijn Woord te verstaan en dan vandaar uit te leven.

Om die ruimte te kunnen maken moet je wel even rustig gaan zitten. De dagelijkse bezigheden stoppen en stil worden. Dan zal blijken dat het Woord ook in jou en mij leeft. Het voedt je, verbindt je met het goede. Verbindt je met de Eeuwige.

Als je naar dat Woord luistert, de zeggingskracht ervaart, word je gevoelig voor de wereld om je heen. Komt de erkenning voor wat je doet van binnenuit.

Dat innerlijke stuk is dus heel belangrijk, en zal, zoals Jezus zegt, je niet ontnomen worden. De Eeuwige is je altijd nabij en als je ruimte maakt in jezelf kun je hem ervaren. En dan vandaar uit gaan leven, zorgen, actief worden.

Dan klopt het opeens weer met die Samaritaan. Hij handelde, jazeker, maar wel vanuit een diep besef van wat goed is. Niet omdat het zo hoort, of om gezien te worden. Hij gaf de gewonde man toekomst.

Zoals Abraham de Eeuwige voluit kon ontvangen in zijn huis en met een zoon weer toekomst kreeg.

Het is eigenlijk zoals het motto van de Dominicanen klinkt: *contemplare et contemplata aliis tradere*: overwegen en de vrucht daarvan delen met anderen.

Dat we ruimte in ons hart kunnen maken voor de Eeuwige en vanuit die bron kunnen delen door ons handelen.

Amen